

การบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28

The Educational Guidance Administration of Secondary Schools of the Educational Service Area Office 28

สุภาวดี ทรัพย์สมบูรณ์¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ศรีกระจำง² รองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต อานุกาพแสนยากอร์³

รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมพันธ์ พิษณุประเสริฐ⁴

Supawadee Sabsomboon¹ Asst. Prof. Dr. Surasak Srikrajang² Assoc. Prof. Dr. Udompun Pitprasert⁵

Assoc. Prof. Dr. Prakasit Anupabsaenyakorn⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 2) เปรียบเทียบความคิดเห็น ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูปฏิบัติหน้าที่แนะแนวที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยจำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาใช้ปฏิบัติงานแนะแนว 3) ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว จำนวน 354 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบที และการทดสอบเอฟ เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยจำแนกตาม ตำแหน่ง โดยภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตาม

คำสำคัญ: บริการแนะแนว, งานแนะแนว, การบริหารงานแนะแนว

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

¹Master of Education Educational Administration Sisaket Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

²Course teacher in Degree Master of Education (Educational Administration), Sisaket Rajabhat University

³อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

³The teacher of faculty of Education, Sisaket Rajabhat University

⁴อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

⁴Course teacher in Degree Master of Education (Educational Administration), Sisaket Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: สุภาวดี ทรัพย์สมบูรณ์, sukwoo.sab@gmail.com

รับเมื่อ 10 มีนาคม 2563 แก้ไข 10 เมษายน 2563 ตอรับ 12 เมษายน 2563

ประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาใช้ปฏิบัติงาน
แนะแนว พบว่า โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 มีความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว
ที่เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาพบว่า 1) สถานศึกษามีการพัฒนา รูปแบบในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลยังไม่ดีเท่าที่ควร
2) ด้านครูผู้สอนที่รับผิดชอบงานแนะแนวหรือครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนวยังให้ความรู้ข่าวสารที่จำเป็นแก่นักเรียนและผู้
สนใจได้ไม่ทั่วถึง 3) บริการให้คำปรึกษาที่ยังดำเนินไปในทิศทางเดียว ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา ผลการวิเคราะห์
ที่นำมาพร้อมกันพิจารณาเพื่อให้คำปรึกษาอย่างไม่ชัดเจน 4) การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษยังไม่เพียงพอ และการติดตาม
และประเมินผลการให้บริการจัดวางตัวบุคคลไม่ต่อเนื่อง และ 5) สถานศึกษายังขาดการนำผลการประเมินมาพัฒนางาน
ไม่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดตามและประเมินผล ทำให้การจัดทำแผนการนิเทศ ติดตาม ตารางงานไม่สม่ำเสมอ
สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา คือ 1) สถานศึกษาควรมีการรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนและ
จัดเก็บอย่างเป็นระบบ 2) ควรมีการจัดดำเนินการกำกับ ติดตาม การบริการสารสนเทศ 3) สถานศึกษาควรมีการพัฒนา
ผู้ที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งจัดทำห้องให้คำปรึกษาอย่างเอกเทศ และสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรม
เกี่ยวกับเทคนิควิธีการในการให้คำปรึกษา 4) ควรมีเครื่องมือรวบรวมความสนใจ ความถนัด ความต้องการของนักเรียน
ที่หลากหลาย และควรจัดวางตัวบุคคลากรในสถานศึกษาให้เหมาะสมตามความสามารถและความถนัด และ 5) ควรมี
กระบวนการสร้างเครื่องมือในการติดตาม และประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ

ABSTRACT

The purposes of this study were three aspects; 1) to study the administration of educational guidance services for secondary schools under the secondary educational service area office 28 2) to compare the opinions of the administrators, general teachers and guidance teachers who perform on duties to educational guidance services for secondary schools under the secondary educational service area office 28 which classified by positions, experiences, fields of guidance duties 3) to study the problems and the development approaches of educational guidance services for secondary schools under the secondary educational service area office 28. The sampling group, there were 354 of the administrators, general teachers and guidance teachers by using the stratified sampling method. The research instrument was the a 5 scale-rating questionnaire which had the whole reliability at 0.99. The statistics used in data analysis were percentage, mean, and standard deviation. The statistical analysis were t-test and F-test, and found the significantly different at the statistical which tested in paired difference by using Scheffe's method.

The results revealed that;

1. The result of the study of the administration of educational guidance services for secondary schools under the secondary educational service area office 28 according to the opinions of the administrators, general teachers and the guidance teachers who perform on duties, the overall and in each aspect were at the high level.

2. The result of the comparisons of the opinions of the administrators, general teachers and guidance teachers who perform on duties to educational guidance services for secondary schools under the secondary educational service area office 28 which classified by positions, the overall was found that significantly different at

the statistical level of .05 , classified by the experiences was found that the overall was not different, and classified by the fields of guidance duties was found that the overall was not different.

3. Problems and development approaches of educational guidance services for secondary schools under the secondary educational service area office 28 were suggested in the problems that; 1) Schools have developed a form of data collection that is not as good as it should be. 2.) As for the teachers aspect, the guidance work or the teachers who did the duties, the information was not yet provided to the students and those interested. 3) Counseling services continued in one direction, which lacks of counseling experts. The unclear results of the analysis that were taken together to provide in consultation. 4) Special project activities were not enough and the follow-up and evaluation of the individual placement services was not continued and 5) Schools still lacked of using evaluation results for development, lacked of using technology for monitoring and evaluation and causing the supervision plan to follow up on the guidance work which was not continued. For development approaches were suggested that; 1) Schools should collect student data and store systematically. 2) There should be a process for overseeing and monitoring the information service. 3) The school should develop the person who is responsible for giving advice as well as providing a separate counseling room and encouraging teachers to be trained in the techniques of counseling. 4) There should be created the tools for collecting interests, aptitudes, and needs of various students which should arrange the personnel in the school appropriately according to the ability and their aptitude and 5) There should be a process for creating tools for effective monitoring and evaluation.

Keywords: Guidance Work, Guidance Service, Guidance Management

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดสาระเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในมาตรา 54 รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้อุตสาหกรรมชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษา ดังกล่าวนี้อุดมคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา โดยทั่วไปที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุข การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข

สภาพสังคมปัจจุบันนับเป็นสิ่งที่ยากยิ่ง ซึ่งเป็นยุคที่สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคน ทุกเพศ ทุกวัย ปัญหาสังคมมีความรุนแรงขึ้น สังคมยังขาดทักษะการคิดตัดสินใจแก้ปัญหา ทำให้ไม่สามารถปรับตัวในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ กรมวิชาการ (2544, หน้า 6) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของนักเรียน ให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้เชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดีซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ ซึ่งการแนะแนว เป็นกระบวนการที่มุ่งสร้างเสริมผู้เรียนให้มีคุณภาพ และพัฒนาศักยภาพของตน รวมทั้งดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเป็นหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าอุดมศึกษา โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา อีกทั้งมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต และมีคุณภาพได้มาตรฐานสากลเพื่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยส่วนที่เป็นแกนกลางซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนที่เกี่ยวกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งพัฒนาโดยเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและส่วนที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า การดำเนินงานแนะแนวยังไม่ประสบผลสำเร็จ และมีบางบริการของการดำเนินงานแนะแนวที่ยังไม่ครบสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความตระหนักและสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันในการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 อันจะเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาเพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการบริหารงานแนะแนวในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพและพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน มีสภาพอยู่ในระดับใด
2. ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูปฏิบัติหน้าที่แนะแนว มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 แตกต่างกันหรือไม่
3. การบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 มีปัญหาและแนวทางการพัฒนาอย่างไร

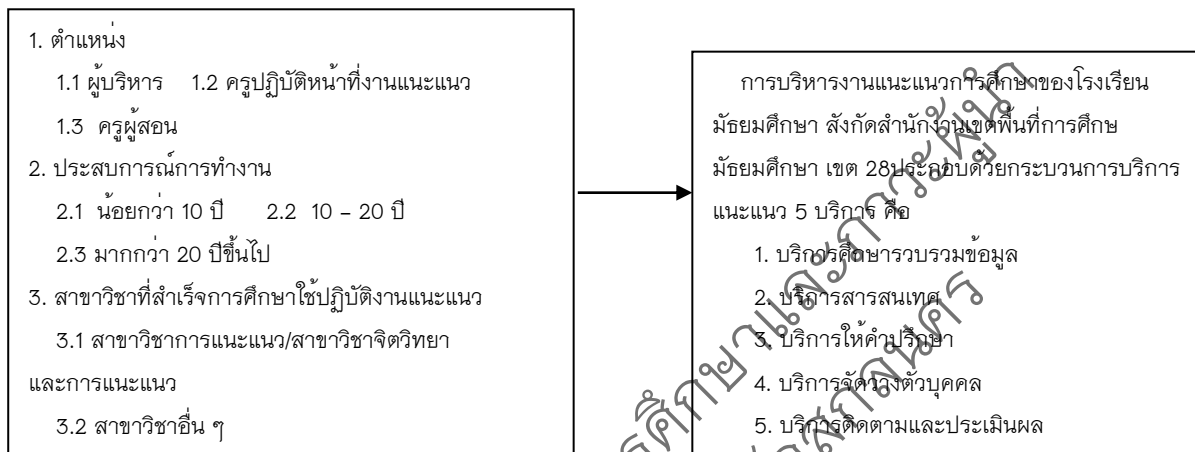
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ผู้บริหาร,ครูผู้สอน และครูปฏิบัติหน้าที่แนะแนวที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยจำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาใช้ปฏิบัติงานแนะแนว

3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานและแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การบริหารงานและแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจาก กระบวนการบริการแนะแนว 5 บริการ (กรมวิชาการ 2545, หน้า 5 – 8) ผู้วิจัยได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนวในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ปีการศึกษา 2560 จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 173 คน ครูผู้สอน จำนวน 3,945 คน และครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนวจำนวน 83 คน รวมทั้งสิ้น 4,201 คน จำนวน 83 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 22 – 23) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 354 คน จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 15 คน ครูผู้สอน จำนวน 332 คน และครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว จำนวน 7 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ผู้วิจัยกำหนดให้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ปีการศึกษา 2560 ที่ผู้วิจัยจัดทำโดยอาศัยแนวคิดหลักสำหรับการวิจัยแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา

(Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index Of Item Objective Congruence) ของแบบสอบถามแต่ละข้อจากนั้นจึงนำมาคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ
2. แบบสอบถามสภาพการบริหารงานและแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert, 1967, pp. 90 – 95) แบ่งออกเป็น 5 บริการ ได้แก่ บริการศึกษารวบรวมข้อมูล บริการสารสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามและประเมินผล
3. แบบสอบถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานและแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับในการวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปซึ่งผู้วิจัยได้แยกการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลักษณะของแบบสอบถาม ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการบริหารงานและแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ประกอบด้วยตำแหน่งประสบการณ์การทำงาน และสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาที่ใช้ปฏิบัติงานและแนว โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานและแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 วิเคราะห์โดยรวมและรายด้านทั้ง 5 บริการ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานและแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด โดยรวบรวมปัญหาและแนวทางการพัฒนาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน มาแจกแจงความถี่ และวิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานและแนว และครูผู้สอนการบริหารงานและแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยภาพรวมและรายด้าน ด้วยการทดสอบสมมติฐาน การทดสอบที (t-Test) และการทดสอบเอฟ (F-Test) ถ้ามีนัยสำคัญทางสถิติจึงทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีการ Scheffé's method

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การบริหารงานและแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 354 คน โดยส่วนมากเป็นครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 93.78 ผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 4.24 ครูปฏิบัติหน้าที่งานและแนว 1.98 ด้านประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 1 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.32 ประสบการณ์ในการทำงาน 10 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.16 และประสบการณ์ในการ

ทำงานมากกว่า 20 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.52 และสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาใช้ปฏิบัติงานแนะแนว สาขาวิชาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 98.02 และสาขาวิชาการแนะแนว/สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 1.98

2. ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า คือ บริการสารสนเทศ บริการศึกษารวบรวมข้อมูล บริการ จัดวางตัวบุคคล และบริการติดตามและประเมินผล ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน ที่มีต่อการ บริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยจำแนกตาม ตำแหน่ง โดยภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้าน ประสิทธิภาพการทำงาน และด้านสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาใช้ปฏิบัติงานแนะแนว พบว่า โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ คิดเป็นร้อยละ 23.73 ผู้วิจัยได้สรุป ข้อเสนอแนะในประเด็นดังนี้

4.1 บริการศึกษารวบรวมข้อมูล พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอนที่เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาโดยส่วนมากมีความคิดเห็นว่า สถานศึกษามีการพัฒนาารูปแบบในการจัดเก็บ รวบรวมข้อมูลไม่ดีเท่าที่ควรทำให้เกิดภาระงานของครูค่อนข้างมาก เพราะการจัดเก็บข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเอกสารและมี จำนวนมาก สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาคควรมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ของนักเรียน และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ และตรวจสอบการทำงานของครูรับผิดชอบในด้านกรรวบรวมข้อมูลนักเรียน เพื่อนำไปเป็น ข้อมูลสารสนเทศ และนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการสำรวจและจัดเก็บข้อมูล

4.2 บริการสารสนเทศ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน ที่เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาโดยส่วนมากมีความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนที่รับผิดชอบงานแนะแนวหรือครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะ แนวยังให้ความรู้ข่าวสาร ข้อมูลที่จำเป็นแก่นักเรียนและผู้สนใจได้ไม่ทั่วถึง สถานศึกษามีการวางแผนการให้บริการ สารสนเทศแก่นักเรียนให้สอดคล้องกับปฏิทินปฏิบัติงานแนะแนวอยู่ในระดับปานกลาง และสถานศึกษายังไม่มีระบบ สารสนเทศที่เหมาะสม สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา ควรมีการจัดดำเนินการกำกับ ติดตาม การบริการสารสนเทศ เพื่อความต่อเนื่องของบริการสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 บริการให้คำปรึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน ที่เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาโดยส่วนมากมีความคิดเห็นว่า สถานศึกษายังนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนมารวมกัน พิจารณาเพื่อให้คำปรึกษาไม่ชัดเจน ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษาอย่างทั่วถึง สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาจึงควรมีการพัฒนาผู้ที่มีหน้าที่ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอและจัดทำห้องให้ คำปรึกษาอย่างเอกเทศ สามารถปฏิบัติงานได้สะดวก และสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการในการให้คำปรึกษา

4.4 บริการจัดวางตัวบุคคล พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน ที่เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาโดยส่วนมากมีความคิดเห็นว่า ในสถานศึกษาส่วนใหญ่ ครูที่รับผิดชอบงานแนะแนวนั้น ไม่ได้ สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาการแนะแนว/สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนวโดยตรง ส่งผลให้การจัดกิจกรรมโครงการ พิเศษยังไม่เพียงพอ และให้มีการติดตามและประเมินผลการให้บริการจัดวางตัวบุคคล สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรจัดให้มีเครื่องมือรวบรวมความสนใจ ความถนัด ความต้องการของนักเรียนที่หลากหลาย และควรจัดวางตัวบุคลากรในสถานศึกษาให้เหมาะสม

4.5 บริการติดตามและประเมินผล พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอนที่เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาโดยส่วนมากมีความคิดเห็นเห็นว่า สถานศึกษายังขาดการนำผลการประเมินมาพัฒนา งาน รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดตามและประเมินผลให้ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน การจัดทำแผนการนิเทศ ติดตามการทำงานแนะแนวไม่สม่ำเสมอ สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา คือ ควรให้สถานศึกษาดำเนินการ บริการติดตามและประเมินผลของงานแต่ละบริการ และสร้างเครื่องมือในการติดตามผลและประเมินผลอย่างทันสมัย และสะดวก อำนวยความสะดวกให้กับบุคลากรไม่เพิ่มภาระงาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำผลมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. การบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 28 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ บริการสารสนเทศ รองลงมา ได้แก่ บริการศึกษารวบรวมข้อมูล บริการ จัดวางตัวบุคคล และบริการให้คำปรึกษา ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ บริการติดตามและประเมินผล ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอนในสถานศึกษาต้น มีความตระหนักและให้ความสำคัญ ในการให้บริการทั้ง 5 ด้าน ผู้การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรางค์ ไชยสงคราม (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียนตามความคิดเห็นของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ตามความคิดเห็นของบุคลากร โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และสาขาวิชา ที่สำเร็จการศึกษาใช้ปฏิบัติงานแนะแนว

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอนที่มีต่อการ บริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บริการศึกษา รวบรวมข้อมูล ตำแหน่งผู้บริหารกับตำแหน่งครูผู้สอน และตำแหน่งครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนวกับตำแหน่งครูผู้สอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และบริการให้คำปรึกษา ตำแหน่งผู้บริหารกับตำแหน่งครูผู้สอน และตำแหน่งครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนวกับตำแหน่งครูผู้สอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน สำหรับด้านที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะในบริการการศึกษารวบรวมข้อมูล และบริการ ให้คำปรึกษานั้น มีการบริหารจัดการในสถานศึกษาที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลหรือวินิจฉัยข้อมูล รวมถึงการติดตามผลการ ดำเนินงานในการรวบรวมข้อมูล และการติดตามผลผู้ที่เข้ารับบริการให้คำปรึกษานั้นยังอยู่อย่างไม่เป็นระบบเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรวิชัย อริยะรัตมีทรัพย์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหา และความต้องการบริการแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงาน

ต่างกัน มีความต้องการในการบริการแนะแนวด้านบริการ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดิลก คำเพราะ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 กรณีศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 กรณีศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บริการศึกษารวบรวมข้อมูล ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี กับผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 – 20 ปี ที่มีการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิไล อริยะรัตมีทรัพย์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการบริการแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความต้องการในการบริการแนะแนวด้านบริการ เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

2.3 การเปรียบเทียบตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอน ที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 จำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาใช้ปฏิบัติงานแนะแนว พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บริการสารสนเทศ และบริการให้คำปรึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้น ไม่แตกต่างกัน เหตุผลเพราะ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาใช้ปฏิบัติงานแนะแนวตระหนักถึงการดำเนินการแนะแนวทั้ง 5 บริการในสถานศึกษา การเข้าใจ เข้าถึงด้วยการศึกษาข้อมูลการดำเนินงานตามคู่มือและแนวทางในการปฏิบัติ แต่เมื่อเป็นข้อมูลเชิงลึกในด้านความรู้และความเข้าใจ ในตัวของผู้เข้ารับบริการอาจทำให้การให้บริการสารสนเทศ และการให้บริการคำปรึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิไล อริยะรัตมีทรัพย์ (2554, บทคัดย่อ) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีสถานภาพแตกต่างกัน วุฒิการศึกษา ต่างกัน และระดับความรู้ด้านการแนะแนวต่างกัน มีปัญหาในการบริการแนะแนวด้านบริการ ให้คำปรึกษาและด้านบริการจัดวางตัวบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนว และครูผู้สอนที่เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาโดยส่วนมากมีความคิดเห็นว่า สถานศึกษามีการพัฒนา รูปแบบในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลยังไม่ดี การเข้าถึงข้อมูลช้า ครูผู้สอนที่รับผิดชอบงานแนะแนวหรือครูปฏิบัติหน้าที่งานแนะแนวยังให้ความรู้ข่าวสารที่จำเป็นแก่นักเรียนและผู้สนใจได้ไม่ทั่วถึง ขาดความกระตือรือร้นในการเข้าถึงบริการสารสนเทศ นอกจากนี้ยังพบว่าบริการให้คำปรึกษายังเป็นในทิศทางเดียว ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา ผลการวิเคราะห์ที่นำมาพร้อมกันพิจารณาเพื่อให้คำปรึกษาอย่างไม่ชัดเจน ส่งผลถึงการจัดกิจกรรมโครงการพิเศษยังไม่เพียงพอ และการติดตามและประเมินผลการให้บริการจัดวางตัวบุคคลไม่ต่อเนื่อง และสถานศึกษายังขาดการนำผลการประเมินมาพัฒนางาน รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดตามและประเมินผลให้ทันเหตุการณ์ปัจจุบัน ส่งผลให้การดำเนินการนั้นยังไม่ต่อเนื่อง

การจัดทำแผนการนิเทศ ติดตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีรภรณ์ สุ่มมาตย์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหา และแนวทางพัฒนาการบริหารงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียน วัดตะพงนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนวัดตะพงนอก โดยรวม คือ ครูควรให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนและจัดทำข้อมูลหรือบริการด้านต่าง ๆ ด้านการแนะแนวที่ตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Abid (2006, p. 35) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของการแนะแนวการศึกษาทัศนคติ ลักษณะนิสัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการศึกษา สรุปได้ว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านการเรียนทัศนคติและลักษณะนิสัยที่เป็นการแสดงออกให้เห็นว่าบริการให้คำปรึกษา หรือการให้คำแนะนำจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ดังนั้นควรปรับปรุงในการให้บริการให้คำปรึกษา เพื่อเสริมสร้างทัศนคติและลักษณะนิสัย ซึ่งจะทำให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ควรส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาแบบในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้การดำเนินงานในส่วนของการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียน จัดเก็บอย่างเป็นระบบ
- 1.2 ควรส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดทำรายงานผลความก้าวหน้าการบริหารแนะแนวทุกด้านของการให้บริการ
- 1.3 ควรส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดอบรมประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาเครื่องมือรวบรวมความสนใจ ความถนัด ความต้องการของนักเรียนที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งด้านการศึกษา อาชีพและบุคลิกภาพอย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีประสิทธิภาพที่ส่งผลให้บริการติดตามและประเมินผลในการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28
- 2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับบริการให้คำปรึกษาที่ส่งเสริมให้การดำเนินงานในสถานศึกษานำผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน มาร่วมกันพิจารณาเพื่อให้คำปรึกษาเหมาะสมและมีคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ดิลก คำเพราะ. (2557). *สภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 28*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- ธีรภรณ์ สุ่มมาตย์. (2559). *ปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารงานแนะแนวตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนวัดตะพงนอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- พิชิต จินดาตรี. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของงานแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรวัลย์ อริยะรัตน์ทรัพย์. (2554). การศึกษาปัญหาและความต้องการบริการแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไชยสงคราม. (2557). การบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารในโรงเรียนตามความคิดเห็นของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- Abid, H. (2006). Effect of guidance services on study attitudes, study habits and academic achievement of secondary school students. The journal of Educational Research, 28(1),35-45.

วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร